

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 84: Người Học Phật Nếu Có Thể Rèn Luyện Ngay Trong Việc Ăn Mặc, Cư Trú, Đi Lại Và Những Công Việc Nhọc Nhằn Nơi Trần Lao, Thì Đó Chính Là Phương Pháp Tốt Nhất Để Hàng Phục Vọng Tâm

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 006)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Người học Phật nếu có thể rèn luyện ngay trong việc ăn mặc, cư trú, đi lại và những công việc nhọc nhằn nơi trần lao, thì đó chính là phương pháp tốt nhất để hàng phục vọng tâm.】

Hễ nói đến tu hành, bất luận quý vị học theo tông phái nào, pháp môn nào, thì cũng như trong nhà Phật thường nói: “*Pháp môn vô lượng thế nguyện học*”. Pháp môn tuy nhiều, nhưng mục tiêu quả thật chỉ có một, đó chính là **hàng phục vọng tâm**.

Vọng tâm chính là niệm đầu (ý niệm). Một niệm khởi lên, một niệm diệt đi, đó là những ý niệm sanh diệt; tu hành chẳng qua cũng chỉ vì để hàng phục vọng tâm mà thôi. Điểm này chúng ta cần phải ghi nhớ cho thật kỹ. Chúng ta tu, là tu cái gì? Chỉ là hàng phục vọng tâm mà thôi.

Nếu quý vị thấu suốt được điểm này, thì công phu tu hành của quý vị không thể nói là không đắc lực, quý vị đã thật sự nắm được cái trọng yếu rồi. Bằng không thì, cho dù dụng công thế nào đi nữa, vọng tâm vẫn khởi, phiền não vẫn sanh, đây chính là công phu không đắc lực, như vậy thì làm sao có thành tựu được?

Muốn hàng phục vọng niệm, nói lời chân thật thì vọng niệm vốn chẳng là tham, sân, si, mạn. Nếu như tham, sân, si, mạn không còn nữa, thì vọng niệm tự nhiên cũng sẽ không còn. Tiên sinh Viên Liễu Phàm, đối với đạo lý nhân quả đã thấu suốt rồi, tâm tham sân si mạn của ông ấy không còn nữa, tâm liền định lại. Đây là một ví dụ rất rõ ràng.

Cho nên phương pháp tu hành tốt nhất của chúng ta là học ngay trong cuộc sống thường ngày. Học cái gì? **Học tri túc (biết đủ), biết đủ thì thường vui.**

Trong đoạn này nói “*rèn luyện ngay nơi trần lao*”, rèn cái gì? Rèn cái tâm biết đủ. Biết đủ thì không mong cầu, vọng tưởng sẽ ít đi, tạp niệm sẽ ít đi, tâm dần dần sẽ định lại. Về ăn, mặc, ở, đi lại, trong đời sống của người hiện đại, tôi chỉ cần đạt được mức sống thông thường là đủ rồi, không tranh giành thêm nữa.

Tâm chúng ta có thanh tịnh, mới có đầy đủ thời gian để học Đạo, đọc Kinh, nghiên cứu kinh điển, niệm Phật, dụng công, hay giảng giải Phật pháp cho người khác nghe. Chúng ta mới có thời gian làm những việc này. Việc này là việc chân thật, đây là việc tốt thật sự. Thế gian và xuất thế gian không có việc nào tốt hơn việc này. Thực sự mà nói, đây cũng là điều mà Kinh này gọi là “*đệ nhất hy hữu*”.

Tại sao lại không đi làm việc này chứ? Tại sao lại đem quang âm (thời gian) tốt đẹp của một đời tiêu hao vào trong những vọng tưởng tạp niệm vô nghĩa, không đâu? Điều đó thật sự mà nói là quá đáng tiếc!

Rèn luyện ngay trong việc ăn, mặc, ở, đi lại. Rèn luyện là việc gì cũng biết đủ, không có việc gì là không biết đủ, mọi việc đều tùy duyên, thì quý vị việc gì cũng đều tự tại.

Đây là phương pháp tốt nhất để hàng phục vọng tâm.